



Farské zvesti

Farnosť Pobedim, filiálka Bašovce

Číslo: 1/2010

Ročník: 4

Veľkonočné vydanie

31. marec 2010

Biblické okienko:

Kniha Rút

Dostávame sa k ôsmej knihe Starého zákona. Kniha je pomenovaná pod a Moab anky Rút. Má len štyri kapitoly.

íta sa na sviatok Turík, ke sa slávili dožinky. V neskoršom judaizme bola spomienkou na sinajskú zmluvu a na Zákon.

Opisuje, ako sa betlehem an Eli-meleh, jeho manželka Noemi a dva synovia v ase hladu vys ahovali do cudziny - Moabska. Ke synovia zomreli, Noemi sa rozhodla vráti do Betlehema a necha nevesty Orfa a Rút v Moabsku. Rút sa rozhodla zosta so svokrou, lebo chcela patri k jej udu a k jej Bohu. Za manžela si zobraza Bóza, ktorý bol príbuzný jej nebohého manžela. Z tohto manželstva sa narodil syn Obéd, ktorý bol starým otcom Dávida, najväčšieho kráľa v Izraeli. Autor knihy chcel poukázať, ako sa Božím riadením Moab anka Rút stala pramatkou kráľa a Dávida, a tak hrala dôležitú úlohu v mesiáškom o akávaní Izraela.

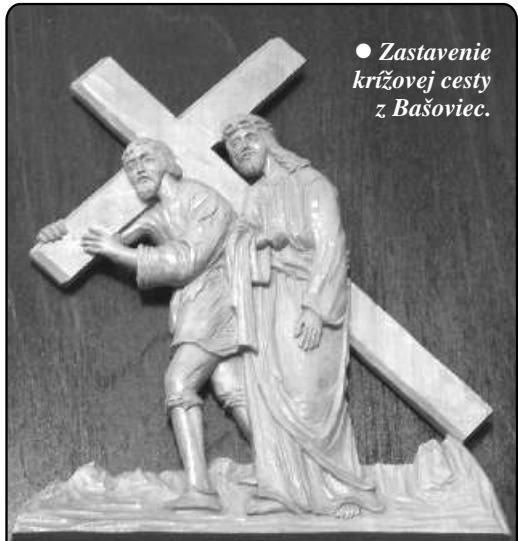
V Knihe Rút je opísaná bezvýhradná dôvera dvoch žien, Noemi a Rút v Božiu pomoc. Spoločenské postavenie osamotených žien bolo v tých asoch veľmi ažké. Rodina z manželovej strany po smrti manžela pokladala vdovu za cudzú ženu. Z jej strany ju pokladala rodina za cudzú odvtedy, ako sa vydala. A tak zostala vdova neraz úplne opustená. Aký krásny príklad musela dať Noemi svojim nevestám, ke sa Rút rozhodla napriek viacerým nevýhodám zostať s Noemou. Rút prináša veľké obete: opustí svoju vlas, svoju pokravnú rodinu a nádej na nové manželstvo vo svojej rodnej krajine. Priprája sa k Noemii a hoci to, ako príslušník moabského udu, Izraeliti oponovali, chce patriť k ich národu a uctieva Jahveho ako svojho Boha. Hoci je teda cudzinkou, dáva nám pekný príklad lásky a dôvery. Príbeh zároveň ukazuje, že ten kto miluje, toho Boh neopustí. Osobitnú odmenu a požehnanie dostáva od Boha, ke sa stáva pramatkou izraelského kráľa a Dávida. Aj evanjelista Matúš spomína Rút v rodokmeni Ježiša Krista medzi predkami Dávidovho rodu, ím zdôrazuje, že spásu je pre všetkých.

-MV-

Vítazstvom je naša viera

Našou planétou otriasajú mnohé krvavé konflikty. Starší udia si ešte spomínajú na hrôzy druhej svetovej vojny. Najväčšou bitkou sveta však bola tá, ktorá sa odohrávala pred 2000 rokmi na Kalvárii. Tu bojoval Ježiš a diabol. Tu sa odohralo konečné víťazstvo, po ktorom mohol Ježiš povedať: „Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.“ Navonok už pod krížom videl len meno tela Pána Ježiša, ale nevidel ducha, ktorý viedol triumfálne víťazstvo z predpekľa do neba. Nemáme na zemi len vieri vo víťazstvo, ale tiež vo viere vo víťazstvo. Vo viere sme už všetci. Ján nám to dôrazne pripomína: „A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera.“ (1 Jn 5,4) Peter hľásal Židom tri veci. Zabilo ste Ježiša. Boh ho vzkriesil. Robte pokáanie. Nezva ujme smrť Pána Ježiša na Pilátu. Zomrel za naše hriechy. Sv. Pavol píše: „Otec vzkriesil z mŕtvyho Ježiša, vydaného za naše hriechy.“ (Rim 4,24) Preniká tvoje srdečné bolesťou nad umu eníma Krista? Ak nie, nie si ešte zrelým kresanom. Otec zjavil svoju doterajšiu slabosť vidite ne až v Kristovi. Tou slabosťou je láska k ľoveku, jeho milosrdstvo. Ale potom prečo udia trpia? Ve akráti si to spôsobujú sami. Niekoľko Boh napomína trestom, ale aj vtedy je mu útočné ľovek. K strate vieri nevedie nemožnosť vysvetliť bolesť, ale strata vieri robí bolesť nevysvetliteľnou. Bolesť je prekážkou k vierieleniu preto, ktoju neprežíva.

Prvé základné obrátenie je viera! Viera je brána ku spásie. Nedajme sa znechuti prázdnym hrobom. Práve on je posol víťazstva Vzkrieseného. Vierou pozerajme



• Zastavenie krížovej cesty z Bašoviec.

Požehnané a milostiplné Veľkonočné sviatky celej farnosti praje redakčná rada Farských zvestí.

v ústrety vychádzajúcemu slnku, ktoré nám dáva nádej. Rozhodnime sa žiť vo svete a pod vládou víťazstva. Žiť s Kristom nie je útek od sveta, ale od hriechu. Každý deň je nová pascha, teda prechod od seba, hriechu k Bohu.

Marián Vivodík, farár

Turínske plátno

Medzi turistické atrakcie mesta Turína na severe Talianska zaiste patrí aj Dóm sv. Jána, kde je uložené plátno, do ktorého bolo po smrti uložené telo Pána Ježiša. Takýchto obrazov je vo svete viac, ale plátno v Turíne je iné. Pôvodne ho pokladali za pekne namaovaný obraz. Až pri prvom fotografovaní plátna sa zistilo, že na plátnе je vlastne zobrazený negatív. Ale kto mohol namaovať negatív, keď ho vynášli len nedávno? Toto spustilo reťaz skúmaní pravosti tohto obrazu na plátna. Postupne sa zistilo, že ide o udkú krv. Je to odtlačok, lebo tam nie sú ažy štetcom. Zvláštne je, že plátno má krv na oboch stranach, ale obraz je len na jednej. Ide o muža, ktorý bol umučený presne pod a evanjelií. Prítom je vidieť, že nemal prebodenuté dlane, ako sa to všeobecne uvádzalo, ale ruky boli prebodenuté v zápalistí. Vedci potvrdili, že dlane by nevydržali taký tlak tela a ľovek by z kríza spadol. Na plátna možno vidieť, že palec je skrivený dovnútra. Je to preto, lebo cez zápalistie ide nerv a keď sa poruší, spôsobí krv a palca. Krv stekala v smere gravitácie, a tak ľovek v plátna musel visieť za ruky. Mal prebodenuté nohy jedným klincom. Svedčí nám o tom viac krví na jednom chodidle. Bol zbitý ovačný spredú i zo zadu. Mal tiež ová korunu a prebodenutý



bok. Obraz je trojrozmerný a zvláštne sú na ňom oči. Pod mikroskopmi zistili, že ide o očačku mince, ktorú mal na oči po smrti. Numizmatici zistili, že môže byť o peniazom leptonom, aký dal raziť Pilát v roku 29 a 30. Kriminalisti našli v plátna viaceré preové známky, z ktorých niektoré sa nachádzajú len v oblasti Palestíny. Vekplátna skúmať uhlíkovou metódou. Vtedy im vyšlo, že plátno pochádza pravdepodobne z roku 1300. Ruský vedec Kuznecov však urobil pokus s plátnom z jasnej Ježišových a nechal ho v striebornej schránke, ktorú podpálil. Takýto požiar totiž zažílo aj Turínske plátno. Plátno dal opäť na prieskum a povedali mu, že toto je z roku 1300. Tým vyvrátil túto metódu datovania plátna. Plátno hovorí, že ide o muža s bradou, vysokého 175 - 180 cm, vážiaceho 75 - 81 kg, s dobре vyvinutým svalstvom. Vek 30 - 45 rokov, typ semitský. Smrť nastala krátko pred uložením do plátna a telo v ňom nebolo viac ako tri dni. Bola tam kvapka posmrtného séra, nebada tam žiadne príznaky rozkladu. Hrudník je napnutý na nadýchnutie. Ukrižovaný nemal silu sa zdvihnúť na nohy, aby sa nadýchoť. Príčinou smrti bol zaledenia zadusenia.

Spracované pod a
knihy A. Hajduka Turínske plátno

19.6. 2009

ROK KŇAZOV

19.6. 2010

Anketa Kto je kňaz pre kňaza

V júni tohto roka sa bude koni rok k azov, ktorý vyhlásil Svätý Otec Benedikt XVI. Z tejto príležitosti ma nedávno oslovil môj spolubrat Lukáš Šlosár - farár z Brezovej od Bradlov, aby som mu prispeal do ankety - Kto je k az pre kaza. Poprosil som ho, i by sme ju mohli uverejni aj my. Ke že súhlasil, tu sú odpovede.

■ K az - ve a a stále sa o om vrváv; v dobrom i v zlom. Pre m a je k az takým MOSTOM, ktorý spája dve strany. Na jednej je Boh a na druhej strane lovek. Most, ktorý sa svojou konštrukciou dotýka Boha i loveka. Most, ktorý dal postavi. On sám - je to jeho dar. Most, ktorý ponúka všetkym u om na svete bezpe ne vkró i do Jeho náru e. Cesta, aby sa každý jeden lovek dostal k Nemu - svojmu Otcovi.

Pe o Jelínek, farnos Zelene , arcidiecéza Bratislava

■ Nedávno prišla za mnou jedna mladá žena a prosila ma, i by som sa nepomodlil za jej partnera, pretože vo vážnom stave leží v nemocnici. Povzbudil som ju a samozrejme pris úbil, že budem na neho v modlitbách myslie . Ke som nad tým premýš al, pýtal som sa seba samého: "Kto vlastne si?" "Pre o si ju, Pane, poslal za mnou?" "Aká je moja moc?" oraz viacej chápem, že ako k az som pre farnos kres anom, ktorý sa neustále u í "radova sa s radujúcimi a plaka s pla úcimi" a zárove som aj Kristovým k azom, ktorý skrže eucharistické slová premenenia: "Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás", chápe svoje poslanie ako dar a túžbu sa eucharisticky s láskou rozda a tak všetkých pozva ži Kristovo krá ovstvo už tu na tejto zemi a tak by znamením Pravdy a Svetla pre tento svet.

Dušan Kajanovi , farnos Ludanice, diecéza Nitra

■ K az je pre m a lovek, ktorý napriek tomu, že pozná seba a svoje slabosti, uveril, že povolanie od Boha je silnejšie. A zárove vo vedomí krehkej nádoby, kde tento dar nosíme, je pripravený by otvorený potrebe udí, ktorých mu Boh zveril a poslal na cestu ako súputníkov.

Jozef Ková ik, hovorca KBS

■ Pre m a ako k az, je k azstvo hlavne zvláštne, jedine né a ve mi špecifické povolanie. Boh si vyvolil m a a nechcel nikoho iného miesto m a. Vyvolil si ma zo všetkými mojimi schopnos ami, nedostatkami, duchovným, i genetickým dedi stvom, nedokonalého. Každého, koho si vyvolil, vyvolil si ho takto jedine ne a neopakovate ne. Zveril mi v podstate iba jednu hlavnú úlohu a to, aby mohol sviatostne pôsobi cezo m a. Všetko ostatné je len ako rám obrazu. Obraz, ktorým je Ježiš sám, je podstatný. Je to ve ké tajomstvo, ktoré poriadne nechápem. Keby som ho viac chápal, asi by som nerobil ni iné, iba stál v nemom úžase. A to by nebolo dobre, lebo by som neurobil dohromady ni .

V.T. (bez farnosti)

■ V seminári nám vrveli, že k az nikto nepochopí tak ako iný k az. Po desiatich rokoch služby to môžem potvrdi . Priate stvá zo seminára, sú



Foto: I. Pastorek

● **D a 9.2. 2010 naša farnos privítala k azov dekanátu. Bolo to pracovné stretnutie k azov nášho novomestského dekanátu tzv. rekolécia. V našej arcidiecéze patríme medzi najvä šie dekanáty. V novomestskom dekanáte je 18 farností s 20 k azmi a 38.392 katolíkmi.**

ur ujúce aj v pastorácii. Aktivity v rámci diecény, dekanátu, farností sa ahšie organizujú s piate mi k azmi. Náš dekanát má 15 mladých (30-40 rokov) a 5 starších k azov. Pravidelné modlitbové, športové i neformálne stretnutia potvrdzuj túžbu by spolu. Bez bratov k azov, by som k azstvo nezvládal tak ahko a nebolo by asi také krásne.

Stanislav Pavúk, farnos Ohradzany, arcidiecéza Košice

■ K az je pre m a Boží muž. Nieko, cez koho mi Boh dáva seba samého, svoje milosti. Ani mne nie je jedno, kto a ako ma spovedá. Aj ja chcem, aby sme mali svätých k azov. Je to nieko, koho nemôže nikto a ni nahradí . Nieko, kto je povolaný samotným Bohom. Tajomstvo k azstva presahuje aj nás samotných k azov.

Marián Vivodík, farnos Pobedim, arcidiecéza Trnava

■ K az je pre m a otec, brat a piate . Pre m a je to nieko, kto má podobný život ako ja a snaží sa o svätoš na mieste, kde ho Boh cez biskupa poslal. Bez Boha ve mi slabý na úlohy, ktoré sú mu ur ené. Podopieraný modlitbami udí, ktorým slúži i udí, ktorí si vázia jeho povolanie aj ke im on sám nepomáha.

Peter Hayden, farnos Zbehy, diecéza Nitra

■ K az je pre m a povolaný muž, ktorého si Boh vybral a ktorému zveril k azskú moc, aby sa stal vodcom, pastierom veriacich. Má sprostredkova Božiu milos Božiemu udu, prináša Najsvätejšiu obetu a zárove obetova seba samého za druhých. A pre m a je k az aj môj spovedník a duchovný vodca, ktorému dôverujem a cez ktorého spoznávam Božiu vô u. A nakoniec k az je aj môj brat a spolupracovník v pastorácii.

Roman Stachovi , dekan, Skalica, arcidiecéza Bratislava

■ K az je pre m a otec, cez ktorého sa vo mne rodí milos , je pre m a brat, s ktorým pracujem na spolo nom Božom diele, je pre m a syn, ktorému pomáham ži dobre jeho k azstvo.

Juraj Vittek, duchovný správca, Slovenská katolícka misia v Ríme

■ K az je pre m a nosite ve kej moci a ve kej lásky, je to môj starší, i mladší brat. Rodi ov strácame, Cirkev tu máme. Ako kres an potrebujem viac k az pre spásu, než lekára pre zdravie, pri všetkej úcte vo i lekárom.

Pavol Flajžík, Jablonica, arcidiecéza Bratislava

■ Zdá sa mi, že tajomstvo vtelenia je k ú om k pochopeniu toho, kto je pre m a k az. Je v prvom rade lovekom. Tým, že som povedal lovekom som ho nijako neponížil ani nedegradoval. V tajomstve vtelenia sa totiž všetko udské stalo zárove Božským. Tým, že sa stal Boh lovekom, všetko sa stalo Božským (lovek i svet). Už nie je ni len udské, a ni nie je len Božské. Nau ili sme sa na k azovi h ada a zdôraz ova v prvom rade to Božské a to v opozícii vo i udskému(on je osi viac, on je pomazaný, môže premie a , môže odpúš a a podobne). Uzna postup - od udského k Božskému môže nám pomôc pochopi tajomstvo k az.

Tibor Sloboda, farnos Šulekovo, arcidiecéza Trnava

Zrnká múdrosti z Knihy Rút

- Noemi povedala svojim dvom nevestám: „Cho te, vrá te sa každá do domu svojej matky! Nech vám Pán preukáže svoju lásku, akú ste prejavili (mojim) m tvym i mne! Nech vám Pán dá, aby ste našli spo inutie každá v dome svojho manžela!“ A pobozkala ich. Ale ony sa pustili do hlasitého pla u a hovorili jej: „Vrátime sa s tebou k tvojmu národu!“ 1,8-10
- Ale Rút odpovedala: „Nenaliehaj na m a, aby som a opustila a odvrátila sa od teba: lebo kde pôjdeš ty, pôjdem i ja, kde sa zdržíš, zdržíš sa aj ja: tvoj národ sa stane mojím národom a tvoj Boh bude mojím Bohom. Kde ty zomrieš, tam zomriem i ja a tam budem aj pochovaná.“ 1,16-17
- Pán nech ti odplatí za tvoj skutok! Nech sa ti dostane plnej odmeny od Pána, Izraelovho Boha, ku ktorému si pristúpila, aby si sa uchýlia pod ochranu jeho krídel!“ 2,12
- Ona jej povedala: „Urobím všetko, o mi kážeš.“ 3,5
- Tu hovorili ženy k Noemi: „Nech je zvelebený Pán, ktorý ti dnes neodoprel ochrancu. Nech sa jeho meno (pochvalne) uvádzia v Izraeli! Nech ti je potešením duše a živite om v d och staroby. Porodila ti ho tvoja nevesta, ktorá a miluje. Ona ti je ove a lepšia ako sedem synov.“ 4,14-15

Storočnica biskupa Mons. Jozefa Feranca

Veriaci farnosti, ale aj obyvatelia našej obce si 13. marca t.r. dôstojným spôsobom pripomenuli 100. výročie narodenia biskupa Mons. Jozefa Feranca. Spomienku zorganizovala Rímskokatolícka cirkev, farnosť Pobedim a obec Pobedim. Hlavnou asemou spomienkovej slávnosti bola sv. omša, pred ktorou sa uskutočnil pietny akt pri hrobe a tesne pred omšou položenie kvetov pri pamätnnej tabuľe otca biskupa J. Feranca.

Účastníci pietnej spomienky išli na miesto odpočinku biskupa v sprievode, v ktorom bol i estná stráž prezidenta republiky, spolu s kancelárom Milanom Černom. Pri hrobe biskupa a jeho rodiny sa účastníci pomordili a položili vence. Pozornosť zaujalo oficiálne položenie vencu estnou strážou prezidenta, alšie vence položili predstaviteľia farnosti a obce.

Pri vstupe do farského kostola sv. Michala archanjela, za prítomnosti duchovných našich s otcem arcibiskupom Trnavskej arcidiecézy Róbertom Bezákonom, boli k pamätnnej tabuľe položené kytice kvetov. Kvety za farnosť položil vdp. Marián Vivodík, za obec Martin Lednický a osobný priateľ biskupa - kancelár Milan Černý. Pred položením kvetov odzneli príhovory. Vdp. M. Vivodík struňne opísal životnú cestu biskupa, Martin Lednický, starosta obce, prejavil úctu biskupovi ako najvýznamnejšiemu rodákom obce a kancelár M. Černý si zaspomína na posobenie otca biskupa na strednom Slovensku a jeho vzor v nemu.

Slávnostnú sv. omšu, ktorá nasledovala po akte položenia kvetov pri pamätnnej tabuľi, celebroval arcibiskup Róbert Bezák za prítomnosti dekanu novomestského dekanátu udovitá Malého, správcu pobedimskej farnosti M. Vivodíka, duchovných pochádzajúcich z rodnnej obce biskupa, vdp. Jozefa Lednického, dekanu Jaroslava Kadleca, pátra Jána Kadleca SJ a ďalších duchovných. V úvode sv. omše otec arcibiskup R. Bezák pripomenal intenciu sv. omše a v homilií sa obšírnejšie venoval osobnosti biskupa Jozefa Feranca a dobe, v ktorej žil. Uvedol svoj osobný vzor k biskupovi Ferancovi. Patril totiž ku skupine, ktorých bansko - bystrický biskup Jozef Feranec vysvätil a vyzdvihol jeho nezistnú materiálnu pomoc študentom teológie z Banskej Bystrice. Zdôraznil zložitosť obdobia, v ktorom biskup žil. Narodil sa tesne pred I. svetovou vojnou, študoval v medzivojnovom období,



• Zo Storočnice biskupa Jozefa Feranca.

Foto: Ladislav Novák

prežil aj alšiu svetovú kataklizmu a po nej neprajnú dobu pre cirkev. Biskup Feranec patril k tým, ktorí poznali krutosti 50. rokov, prešiel viacero dušpastierskych staníc a za iatkom 70. rokov za al svoju ne ahkú púť biskupa. Arcibiskup Bezák pripomenal najmä zložitosť doby, kedy vykonával úrad najvyššieho pastiera diecézy. Ako uviedlo v homilií, on sám nechce hodnotiť pôsobenia biskupa J. Feranca, pretože ide o ažké hodnotenie. Možno o niektorých krokoch biskupa Feranca filozofovať, treba však predovšetkým prežiť a pochopiť zložitosť obdobia a uvedomi si postavenie biskupa vo veľmi náročnej dobe. O nie omôže rozhodnúť len Boh, treba mať úctu k loveku a predovšetkým k Bohu a spoliehať sa na jeho spravodlivosť. Arcibiskup Bezák spomenul i vz ahy medzi Pobedimom a stredným Slovenskom. Biskup Jozef Feranec, narodený pred 100 rokmi v Pobedime, odchádza pôsobiť na stredné Slovensko a v deň 100. výročia jeho narodenia je ako arcibiskup, pochádzajúci zo stredného Slovenska, prichádza do rodnnej obce biskupa Feranca. V závere precítenej kázne arcibiskup Bezák po akoval za možnosť prísť do Pobedima a predovšetkým do chrámu, ktorý bol miestom krstu otca biskupa Feranca a mnohých jeho návštěv.

Po sv. omše priniesli arcibiskupovi Bezákovi obete dary lenovia folklórnej skupiny v pobedimských krojoch a po skončení bohoslužby starosta obce Martin Lednický po akoval otcovi arcibiskupovi za návštěvu Pobedima a zablahoželal mu k nedávnu významnému životnému jubileu 50. rokov. **Mgr. Ivan Pastorek**

Filiálny kostol Panny Márie Ružencovej

Bašovský kostol Ružencovej Panny Márie bol postavený v roku 1906. Pred týmto rokom bola jedinou cirkevnou stavbou v obci neve ká kaplnka, nachádzajúca sa v blízkosti miestneho cintorína. Kostol je obnovený s novou strechou a fasádou.

Filiálny kostol je v celku jednoduchá stavba s ihlanovou vežou a sakristiou. Interiér kostola sa delí na hlavnú loď, svätyňu a chór. V svätyni sa nachádza hlavný oltár Ružencovej Panny Márie so sochou Panny Márie, ktorá je umiestnená do stredu historizujúcej, pseudogotickej nadstavby oltára. V lodi sa nachádzajú menšie bočné oltáre zasvätené Božskému Srdcu Ježišovmu a sv. Jozefovi. Bočný oltár sv. Jozefa pod a pripojenej tabuľou venoval Michal Melicher s manželkou Katarinou. Pri stene poľa, v západnej časti, sa nachádzajú sochy sv. Antona Paduánskeho a sv. Alojza.

Zaujímavé sú vitráže, maované figurálne výplne okien svätyne. Podobne ako v pobedimskom kostole sú na nich zobrazení sv. Michala archanjela a sv. Juraja. Spôsob výhotovenia je však odlišný, rovnako ako i veľkosť okien. Pred oltárom sa nachádza moderný obetný stôl, v ktorom sú umiestnené ostatky svätcov a to sv. Vojtecha a sv. Tomáša Mórusa, uložené v roku 1906. Relikvie pochádzajú z Ostrihomu. Pomerne bohatá je maľba kostola. Dekoratívne prvky sú barokového charakteru rovnako ako orámovania obrazov a náboženských symbolov. Na streche kostola sú tri výjavky. Ide o obraz Emauzského eníci,



• Kostol Bašovce.

Foto: MV

a strede stropu sa nachádza rozmerovo najväčší obraz znázorňujúci Nanebovzatie Panny Márie a posledným je obraz symbolizujúci záchrannu hriechovcov Kristom. Kvalitné maľby sú namaľované malíarom Teodorom Széklym. Ďalšími figurálnymi maľbami sú štyria evanjelisti (sv. Ján, sv. Marek, sv. Lukáš, sv. Matúš). Doplňkami maľby sú náboženské symboly. Na stenách a na steneach je umiestnená moderná Krížová cesta od bašovského kvalitného rezbára Pavla Urbana, ktorý je tiež autorom Betlehemu. Pri popise bašovského kostola Ružencovej Panny Márie treba uviesť kamennú svätenku, konzolu na rozhraní svätyne a lode kostola ako aj mosadznaný zvonek, rovnaký aký sa nachádza vo farskom kostole. **Mgr. Ivan Pastorek**

Pre mňa žiť je Kristus a zomrieť zisk

Z Homilií svätého biskupa Jána Zlatousteho

Hrozia veľké vlny a prudké víchrice. Ale nebojme sa, že utoneme, lebo stojíme na skale. Nech besnie more, skala rozruší nemôže. Nech sa vzdúvajú vlny, Ježišovo loď nemôžu potopiť. oho sa, prosím, bojíme? Smrti? „Pre mňa je žiť je Kristus a zomrieť zisk.“ Vyhananstva? Povedz mi! „Pánova je zem a všetko, o ju napája.“ Alebo zhabania majetku? „Nič sme si na svet nepriniesli a je isté, že si nič nemôžeme ani odniesť.“ Pohoda hrobami tohto sveta a smejem sa jeho dobratám. Chudoby sa nebojí a po bohatstve netúžim; zo smrti nemám strach a žiť sa mi nežiada, iba ak pre vás osoh. Preto myslím na prítomnosť a prosím vás: Majte dôveru.

Nepo uješť, ako hovorí Pán: „Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi?“ A kde je to ký udzviazaný putami lásky, tam by nebolo on? Mám jeho zárukú: budem sa spoliehať na vlastné sily? Mám jeho Písma: ono je moja palica, ono je moja istota, ono je môj pokojný prístav. Aj keby sa rútil celý svet, mám doklad, íťam jeho list a on je moja hradba, on je moja ochrana. Aký list? „Ja som s vami po všetky dni až do skonu enia sveta.“

Kristus je so mnou, koho sa mám báť? Aj keby sa proti mne vzbúrili vlny a more alebo aj zúrivos mocnárov - to všetko mi pripadá slabšie ako pavučina. A keby ma nezdržiavalá láska k vám, nedbal by som odísť hoci aj dnes inam. Ve stále hovorí: „Panene, nech sa stane tvoja vôle.“ Nech nerobím to ani ono, ale o to chceš. To je moja veža, to je moja nepohnuteľná skala, to je moja spoahlivá palica. Ak chceš nie o Bohu, nech sa to stane. Ak chceš, aby som zostal tu, v a ne to prijímať. Kdeko vek ma bude chcieť ma, budem mu vzdávať v aký.

A tak kde som ja, tam ste aj vy; a kde ste vy, tam som zasa ja. Sme jedno telo. Ani telo od hlavy ani hlava od tela nemožno oddeliť. Miestom sme vzdialenosť, ale láska nás spája. Ani smrť nás nebude môcť odísť i. Lebo aj keď moje telo zomrie, duša bude žiť a bude pamätať na svoj ud.

Vy ste moji spoluobčania, vy ste moji otcovia, moji bratia, moje deti, moje údy, moje telo, vy ste moje svetlo, ba milšie ste mi ako toto svetlo. Veď o mi dá nejaký ten líč v porovnaní s vašou láskou? Zo svetelného líča a mám nie o v tomto živote, ale vaša láska mi vije veniec pre budúci.

Ako povedať...

/Pre deti/

Jeden chlapec, ktorého ve mi mrzelo, že nedokáže rozumieť rodiom, sa vybral za slávnym uiteom, aby mu poradil. Uite ho vypočul a poradil mu: „Musíš sa naučiť po úva svojich rodičov.“

Chlapec teda odišiel s radosťou domov. Po mesiaci sa vrátil za uiteom a povedal mu, že po úval každé slovo, ktoré jeho rodičia vyslovili. Uite ho s úsmevom poslal späť a povedal: „Teraz po úvaj každé slovo, ktoré nevyslovia.“

Akými slovami môžem potešiť?

Akými chytí za ruku?

Akými prejaví lásku?
o povedať ak, chceme pomôcť?

Pavol Benka

Stolnohokejový turnaj

Tento rok sa v našej farnosti konal stolnohokejový turnaj až trikrát. Najskôr bola vytvorená skupina z Bašoviec, potom sú ažili pobedimské deti medzi sebou. Nakoniec si zahráli najlepší štýria zo skupín o medaily. Tu je poradie: 1. Marek Melicher, 2. Martin Urban, 3. Marek Pátnický. Výhercom gratulujueme a ostatných povzbudzujeme - na rok to môže byť inak.

-MV-

K rozdeleniu diecéz

Už ubehli dva roky od nového rozdelenia diecéz na Slovensku. Predtým sa menili hranice diecéz pred 200 rokmi. Pre našu trnavskú arcidiecézu to znamená, že jej rozsah sa radikálne zmenší. Namiesto 440 farností má teraz 147 farností. Bolo ve mi náročné, ak mal biskup spravovať také v kľúčom. -MV-

Vydáva: Rímsko-katolícka cirkev, farnosť Pobedim. Zodpovedný redaktor: Mgr. Marián Vivodiš, správca farnosti sv. Michala, lenovia redakčnej rady: Ing. Marián Lednický, Mgr. Ivan Pastorek, Mgr. Margita Petrášová. Tel.: 032/779 41 76. Grafická úprava: Ing. R. Drgo - ACOM, Hlohovec, Tlač: HcTV, s.r.o. Hlohovec.

Križ je znakom spásy

„Križ je znakom spásy, križ ten drevený Kristom nesený z lásky, krvou zmáaný pre nás...“ sú slová jednej piesne. Každý ľovek sa v živote stretne s križom, ale každý má k nemu rôzny postoj. Jedni ho odhadzujú, iní vľahia z donútenia a nájdu sa aj takí, o sa s ním stotožňujú.

V knihe sv. Terézie z Avily som ľitala: „Musíme žiť tak, aby sme objali Ježišov križ.“ Svätí dokonca prosili o križi, pretože poznali ich význam. Videli v nich odraz Ježišovej lásky. Pýta sa: „Pre o križ?“

Ježiš nás miluje a posielá nám križe a utrpenia potrebné pre našu spásu. Nikdy nás však nenecháva s našimi trápeniami samých, ale podáva nám svoju pomocnú ruku a berie nás križ na svoje plecia. Preto ak chceme Ježišovi odovzdať naše neduhy, naše psychické a fyzické utrpenie, utrpenie v našich rodinách, musíme ísť v plnosti viery ku križu, pretože len tam Ježiš zoberie naše neduhy a utrpenia a môže nás uzdraviť.

Prvým krokom k našej spásy je viera. Musíme veriť v Ježiša. „Bez viery je nemožné páti sa Bohu.“ Viera je podmienkou našej spásy. Ak neveríme v Ježiša a v jeho vykúpenie, nebude nám spasenie.

Druhá najdôležitejšia vec pre našu spásu je naša útos prostredníctvom pokánia. Mýtnik stál celkom vzadu a neodvážil sa ani oči k nebu pozdvihnuť, ale bil sa do pásu a hovoril: „Bože, buď milostivý mne hriešenu.“ /Lk 18,13/

Tretia vec je tá, ktorú nás učí Ježiš: Musíme prosiť, aby sme boli vykúpení Jeho krvou. „Ježišu zamiluj sa nad mnou a nad mojou rodinou.“

Žiť v objatí križa je žiť v adamíne spásy každý deň, v každej chvíli nášho života. Boh je tu a neopúšťa nás ani



v kažkých chvíľach. Je tu ako nás Otec, ešte aj vtedy, keď nám posielá utrpenie. Je dôležité, aby sme práve vtedy, keď nám omu nerozumieme, boli si vedomí toho, že sme Ježiš deti a patríme do Jeho rodiny. Dovoľte mi Ježišovi, aby nás miloval, veľa práve preto zomrel. A kam by sme išli, ak nie k Ježišovmu križu? Ježiš nás chce milovať, pretože na križi nám ukazuje svoju lásku.

-SD-

Dobrá novina v našej farnosti

Aj tento rok sa mnohí rozhodli zapojiť do projektu pomoci iným, svojím chudobnejším kamarátom v Afrike prostredníctvom Dobréj noviny. Dobrá novina podporuje projekty vedúce k integrálnemu rozvoju ľaveka zahrádzajúcemu vzdelenie, zdravotnú starostlivosť, zabezpečenie základných potrieb. Výťažok zberiek DN je určený aj v Afrike, ktorí žijú v podmienkach extrémnej chudoby. Finančné prostriedky zo tohto roku 15. ročníka DN podporia projekty v Keni, Afrike a Južnom Sudáne.

Do koledovania sa zapojilo v Pobedime 8 a v Bašovciach 14 koledníkov, ktorí priniesli radostnú zvesvu v Pobedime do 27 a v Bašovciach do 25 domov. Týmto spôsobom sa chceme zároveň poďakovať všetkým, ktorí sa do koledovania zapojili, ako aj tým, ktorí nás srdečne prijali do svojich príbytkov a prejavili solidarity s nádžnymi. Myslím, že tu dvojnásobne platia slová evanjelia:



„...ako vek ste urobili jednemu z týchto malých, Mne ste urobili!“ Za farnosť sme odovzdali 903,55 €.

J. Dekanová a V. Sýkorová

Štatistika na konci roka 2009

KRSTY spolu: 6 (5 chlapcov + 1 dievča)

Pobedim	2	chlapci	1
Bašovce	1	chlapci	1
cudzí	3	chlapci	3
		dievča	0

POHREBY spolu: 12

Pobedim	7	muži	2
Bašovce	5	ženy	5
		muži	2
		ženy	3

zaopatrených 9 • nezaopatrených 3

SOBÁŠE spolu: 9

Pobedim	4
Bašovce	3
cudzí	2

katolík - katolík každý 6 • katolík - nekatolík každý 3

Sv. prijímaní spolu: 23.340

Pobedim	15.150
Bašovce	8.190

1. sv. prijímanie spolu: 9 detí

Pobedim	7
Bašovce	1 + 1 Podolie

Náboženstvo 103 zo 111 žiakov. (93%)